

**Львівський національний університет
імені Івана Франка
Кафедра інтелектуальної власності, інформаційного та
корпоративного права**

**Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності
Національної академії правових наук України**

Центр дослідження інтелектуального права

Рада адвокатів Львівської області

**ЗБІРНИК
МАТЕРІАЛІВ ДЕСЯТОЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО – ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«Актуальні проблеми інтелектуального,
інформаційного, ІТ та Інтернет права»**

(м. Львів, 15 травня 2026 року)

Львів – 2026

УДК 347.77 + 347.78
ББК 67.9(4УКР)304.3

Відповідальні за випуск:
проф. Олександра Яворська,
доц. Леонід Тарасенко
доц. Григорій Дорожко

Актуальні проблеми інтелектуального, інформаційного, ІТ та Інтернет права: матеріали Десятої Всеукраїнської науково – практичної конференції (Львів, 15 травня 2026 р.). – Львів: Юрид. ф–т Львів. нац. ун–ту ім. І. Франка, 2026. – 430 с.

У матеріалах Збірника представлені результати науково – практичних досліджень науковців провідних вищих навчальних закладів України та практичних працівників з основних проблем права інтелектуальної власності, інформаційного ІТ та Інтернет права.

Видання адресоване науковим співробітникам, викладачам юридичних факультетів та вищих юридичних навчальних закладів, аспірантам, здобувачам, студентам, а також працівникам суду, патентним повіреним, адвокатам, іншим практикуючим юристам та усім небайдужим до досягнення нових знань у сфері інтелектуального, інформаційного, ІТ та Інтернет права.

Матеріали (тези доповідей) подаються у авторській редакції. Упорядники матеріалів не несуть відповідальності за порушення авторами вимог законодавства про авторське право.

© Львівський національний університет імені Івана Франка, 2026.

© Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності НАПрН України, 2026.

© Рада адвокатів Львівської області, 2026

ЗМІСТ

Авраменко В.В. СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ	11
ЯК ОБ'ЄКТ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ	
Андрощук Г.О. ЕКОНОМІЧНЕ, КОНКУРЕНТНЕ ПРАВО	
І ПРАВО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ:	
ВЗАЄМОЗАЛЕЖНІСТЬ І СПІВВІДНОШЕННЯ.....	15
Арпентій С.П. КІБЕРБЕЗПЕКА РИНКІВ КРИПТОАКТИВІВ	
У СВІТЛІ РЕГЛАМЕНТУ MiCAR: НОВІ ВИКЛИКИ ДЛЯ	
УКРАЇНСЬКОГО ІТ-ПРАВА	19
Ахмад А.Ф. ПРАВО НА ЗАБУТТЯ В ІНТЕРНЕТІ:	
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВІ	21
Батько І.І. ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО	
РЕГУЛЮВАННЯ ПРОМИСЛОВИХ ЗРАЗКІВ	
ЯК ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ	26
Бортник Н. П., Єсімов С. С. ПРАВОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ	
ЕЛЕКТРОННИХ ТОРГІВЕЛЬНИХ МАЙДАНЧИК	
(МАРКЕТПЛЕЙСІВ) У КОНТЕКСТІ АСОЦІАЦІЇ В ЄС	28
Бутнік-Сіверський С.О. ОСОБИСТІ НЕМАЙНОВІ ПРАВА	
АВТОРА В УКРАЇНІ ТА ФРАНЦІЇ:	
ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	32
Вавженчук С.Я. ДІЯЛЬНІСТЬ АПЕЛЯЦІЙНОЇ ПАЛАТИ НОІВ	
В МЕХАНІЗМІ ОХОРОНИ ТА ЗАХИСТУ ПРАВ	
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ	
НОРМАТИВНОЇ ТЕХНІКИ	37
Ваньчак М.В. РЕАЛІЗАЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО	
ПРИНЦИПУ ДОСТУПНОСТІ ПРАВОСУДДЯ	
В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ	40
Вовк М.З. ОБ'ЄКТИ АВТОРСЬКОГО ПРАВА	
В СКЛАДІ ОФІЦІЙНИХ ДОКУМЕНТІВ: ПРОБЛЕМИ	
НОРМАТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА СУДОВОЇ ПРАКТИКИ	
Гайдай К.О. ПОРУШЕННЯ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	44
У ЗВ'ЯЗКУ З ВИКОРИСТАННЯМ ГЕНЕРАТИВНОГО	
ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: ПРОБЛЕМИ	
КВАЛІФІКАЦІЇ ТА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	48
Гаркот А.І. КРИТЕРІЇ ВІДНЕСЕННЯ ОСІБ ДО СУБ'ЄКТІВ	
У СФЕРІ ОНЛАЙН-МЕДІА: ФОРМУВАННЯ ПІДХОДІВ	
У ПРАКТИЦІ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ З ПИТАНЬ	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	52

Горська К. О., Дорошко Г. К ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ І АВТОРСЬКЕ ПРАВО: ВИКЛИКИ ДЛЯ МЕДІА ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ ВЕКТОР УКРАЇНИ	57
Григоришена В.О. КРИПТОАКТИВИ В СИСТЕМІ ПРИВАТНОГО ПРАВА: МІЖ МАЙНОМ І ЦИФРОВИМ КОНТРОЛЕМ.....	60
Григор'єва М.М. АВТОРСТВО В ЕПОХУ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ:ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПІДХОДІВ У СФЕРІ АВТОРСЬКОГО ПРАВА	65
Гринишин Х. М. КОЛІЗИЯ ПОЛОЖЕНЬ ЗАКОНУ ПРО СВОБОДУ ТВОРЧОСТІ ТА ЩОДО ОСОБИСТИХ НЕМАЙНОВИХ ПРАВ ПРИ ВИКОРИСТАННІ ЦИФРОВОГО АВАТАРА ЛЮДИНИ В ОБ'ЄКТАХ АВТОРСЬКОГО ПРАВА	67
Гриценюк В.О. ЗМІСТ АВТОРСЬКИХ ПРАВ НА МУЛЬТИМЕДІЙНІ ТВОРИ	71
Дворовий М.В. ЗАПРОВАДЖЕННЯ АКТУ ПРО ЦИФРОВІ ПОСЛУГИ В УКРАЇНІ ДО ВСТУПУ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ПРОБЛЕМА ДІАЛОГУ МІЖ КИЄВОМ ТА БРЮССЕЛЕМ	76
Дорошко Г.К., Юрчишин О.Я., Волинець І.П. НОРМАТИВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	80
Драганова В. В., Зверєва К. С. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЦИФРОВОЇ ТОРГІВЛІ	84
Драчук Є.М. ПРОБЛЕМИ КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ, СТВОРЕНИХ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ.....	86
Дюкареєва-Бержаніна К.Ю. ВІЗЕРУНОК ЯК ОБ'ЄКТ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	89
Дяченко А. К., Зверєва К. С. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ЗАМОРОЖЕНИХ РОСІЙСЬКИХ АКТИВІВ ТА МОЖЛИВІСТЬ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ	94
Еннан Р.Є. НОУ-ХАУ В СИСТЕМІ ОБ'ЄКТІВ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ПРОБЛЕМИ НАБУТТЯ, ЗДІЙСНЕННЯ ТА ЗАХИСТУ ПРАВ	98
Єсімов С. С. РЕАЛІЗАЦІЯ СКОРИНГУ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ	106
Заярний О. А. ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КІБЕРБЕЗПЕКИ ЦИФРОВИХ МУНІЦИПАЛЬНИХ МЕДІА В УМОВАХ ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ: ДОСВІД УКРАЇНИ ТА ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	110
Здирко Є. М. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ В СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕГУЛЮВАННЯ.....	114

Зух-Кіпріянова Ю.О. ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНИ ЯК МАЙДАНЧИКА ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ МЕДИКО-БІОЛОГІЧНИХ ЕКСПЕРИМЕНТІВ НА ЛЮДЯХ В КОНТЕКСТІ	118
Івкова В.С. СПІВВІДНОШЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ OSINT ТА ПРАВА ОСОБИ НА ПРИВАТНІСТЬ У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ	125
Ільчук В. АНТРОПОЦЕНТРИЧНА МОДЕЛЬ АВТОРСЬКОГО ПРАВА В УМОВАХ РОЗВИТКУ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: МЕЖІ ЗАСТОСУВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ТРАНСФОРМАЦІЇ.....	127
Іолкін Я.О., Свідро Ю.І. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ ТА ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	131
Каращук О.О., Зеров К.О., Петренко С.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ОБ'ЄКТ, СТВОРЕНИЙ У ЗВ'ЯЗКУ З ПРОХОДЖЕННЯМ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ	135
Кацан Д.В. ПІРАТСТВО В СФЕРІ АВТОРСЬКОГО ПРАВА В ІНТЕРНЕТІ	139
Качур В.О. ПРАВОВА КУЛЬТУРА ТА АВТОРСЬКЕ ПРАВО: ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ	143
Кашинцева О.Ю. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА СУВЕРЕНІТЕТУ ДЕРЖАВИ	147
Кметик-Подубінська Х. І. СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ В ПРАВОВОМУ ПОЛІ: ЧИННІ НОРМИ ТА ЗАКОНОДАВЧІ ІНІЦІАТИВИ	151
Коваленко Т.В. ФУНКЦІЇ АПЕЛЯЦІЙНИХ КОЛЕГІЙ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАТЕНТНОГО ВІДОМСТВА	155
Ковальчук М.О. «ЛІЦЕНЗІЯ ТА ЛІЦЕНЗІЙНИЙ ДОГОВІР: ПРОБЛЕМАТИКА СПІВВІДНОШЕННЯ».....	159
Кодинець А.О. ОХОРОНА ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У ПРОЕКТІ КОДЕКСУ ПРАВА ПРИВАТНОГО: ВИКЛИКИ ТА ПРОБЛЕМИ	162
Кодинець А. О., Пічкур О. В., Волинець І.П. ЗАХИСТ ПРАВ НА РІЗНОВИДИ РОСЛИН, ЩО Є «СУСПІЛЬНИМ НАДБАННЯМ» У ФРАНЦІЇ ТА УКРАЇНІ	166
Кожухар О. Г. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗМІСТОВНОЇ ПРОЗОРОСТІ СИСТЕМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ВИКЛИКИ	171
Кондратюк С.В. ЧОМУ ДОКОНТАКТНА ПРОФІЛАКТИКА ВІЛ ТРИВАЛОЇ ДІЇ НЕ ДОСЯГНЕ РЕЗУЛЬТАТУ БЕЗ РІВНОГО ДОСТУПУ: АСПЕКТ ВПЛИВУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ВІДПОВІДЬ ЕПІДЕМІЇ ВІЛ	175
Кохановський В.О., Старовіт О.М. ПРОБЛЕМИ СПІВВІДНОШЕННЯ КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ, НОУ-ХАУ ТА КОНФІДЕНЦІЙНОЇ ІНФОРМАЦІЇ	178

Кошель М.В. «ПРАВОВА НЕВИЗНАЧЕНІСТЬ ФРАНЧАЙЗИНГУ В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК БІЗНЕСУ	182
Кравець Л.В. ОСНОВНІ РИСИ ПРАВА СЛІДУВАННЯ АВТОРА ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА ЄС	186
Кривошеїна І.В. ДОГОВОРИ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ РИНКУ ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	189
Ларіонов В.С. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ЦИФРОВИХ РЕЧЕЙ У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ	192
Литвиненко Є. ОСОБЛИВОСТІ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ СПОРІВ ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ З ЕЛЕМЕНТАМИ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	195
Майданик Р.А. ТВОРОПОДІБНІ ОБ'ЄКТИ, СТВОРЕНІ НА ОСНОВІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: ПОНЯТТЯ, ОРИГІНАЛЬНІСТЬ, АВТОРСТВО	199
Мандрик С.П. ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ МАЙНОВИХ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ЯК ПРЕДМЕТА ЗАСТАВИ	206
Мануїлов Я.С. АДАПТАЦІЯ СТРАТЕГІЇ КІБЕРБЕЗПЕКИ УКРАЇНИ ДО СТАНДАРТІВ ENISA: ПРАВОВІ АСПЕКТИ ІНТЕГРАЦІЇ В ЄДИНИЙ ЦИФРОВИЙ ПРОСТІР ЄС	209
Мартинюк О. В. ПЕРСПЕКТИВИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТЕРМІНУ «ВІЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ТВОРІВ»	212
Марценко Н.С. ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОЗОРОСТІ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІД ВПЛИВОМ ЦИФРОВІЗАЦІЇ	216
Мельник Д.В. КІБЕРЗЛОЧИННІСТЬ У СФЕРІ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ: ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ТА РІШЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНИ	219
Микієвич Л.М. ПРАВОВА ОХОРОНА КОМП'ЮТЕРНОЇ ПРОГРАМИ, ЩО СТВОРЕНА НА ПІДСТАВІ ГІГ-КОНТРАКТУ	222
Мироненко І. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ КОЛІЗІЙНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСКОРДОННИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	226
Мінченко Н. В. ВПЛИВ INTERNATIONAL TRADEMARK ASSOCIATION (INTA) НА ГАРМОНІЗАЦІЮ МІЖНАРОДНИХ ПІДХОДІВ ДО ОХОРОНИ ТА ЗАХИСТУ ПРАВ НА ТОРГОВЕЛЬНІ МАРКИ	228
Мічурін Є.О. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	232
Мохнюк М. В. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОГОВІР У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЯК ОБ'ЄКТ ДОКАЗУВАННЯ	235

Назаренко В.В. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК УЧАСНИК ЦИФРОВИХ ПРАВОВІДНОСИН ТА ПРАВОВІДНОСИН ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ТА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	239
Наушко М.В. НОВІ ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО УТОЧНЕННЯ ВИНЯТКІВ ТА ОБМЕЖЕНЬ У СФЕРІ АВТОРСЬКОГО ПРАВА, ЗАПРОПОНОВАНІ ДЛЯ РОЗГЛЯДУ ВСЕСВІТНЬОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	245
Нечипорук Я. В. ВНЕСЕННЯ МАЙНОВИХ ПРАВ НА ТОРГОВЕЛЬНУ МАРКУ ДО СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ	249
Огоновський О.Р. ДОГОВІР ПРО НЕРОЗГОЛОШЕННЯ В СИСТЕМІ ДОГОВІРНОГО ПРАВА В УКРАЇНІ	251
Омельченко О.П. ПУБЛІЧНИЙ ПОРЯДОК ТА ЗАГАЛЬНОВИЗНАНІ ПРИНЦИПИ МОРАЛІ ЯК УМОВИ НАДАННЯ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ БІОТЕХНОЛОГІЧНИМ ВИНАХОДАМ	254
Паламар С. А. НЕОРИГІНАЛЬНІ ОБ'ЄКТИ, ЗГЕНЕРОВАНІ ШТУЧНИМ ІНТЕЛЕКТОМ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ	257
Панасюк К.Т. АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА ЯК ОРГАН НОІВ: ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ	262
Панченко В. Ю. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ КРИПТОВАЛЮТ	266
Парубець О. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВИХ ЗАСАД ДОСТУПУ ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	269
Пащенко О. А., Хоменко В. Л. ПРАВОВА ОХОРОНА РЕЗУЛЬТАТІВ, СТВОРЕНИХ ШТУЧНИМ ІНТЕЛЕКТОМ: ПРОБЛЕМИ АВТОРСТВА ТА ПРАВОВОГО РЕЖИМУ	276
Пилюченко Д. В. ПРАВОВА ПРИРОДА ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ТВОРУ	278
Піхурець О.В. ГЛИБИННИЙ АНАЛІЗ ТЕКСТУ ТА ДАНИХ (TDM): НОВІ ВИКЛИКИ ДЛЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА	280
Рапіта О.В. ВИСНОВОК УКРНОІВІ ПРО ВІДПОВІДНІСТЬ КОРИСНОЇ МОДЕЛІ УМОВАМ ПАТЕНТОЗДАТНОСТІ	286
Ромась Д. С. ТРАНСФОРМАЦІЯ ІНСТИТУТУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В СИСТЕМІ ПРИВАТНОГО ПРАВА: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА ТА МАЙБУТНІХ НОВЕЛ КОДЕКСУ ПРАВА ПРИВАТНОГО	290

Рубець К.В. МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВСТАНОВЛЕННЯ СХОЖОСТІ ОРНАМЕНТНИХ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	292
Савіцька В.В. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ОБРОБКИ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ГРОМАДЯН НА ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМАХ УЧАСТІ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ	296
Садовський І. С. ЗАСНОВНИЦЬКИЙ ДОГОВІР ЯК ДЖЕРЕЛО ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРАВ УЧАСНИКІВ ПОВНИХ ТА КОМАНДИТНИХ ТОВАРИСТВ	300
Самагальська Ю.Я. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОЛІТИЧНОЇ РЕКЛАМИ	304
Самоловова Н. В. СТУПІНЬ СВОБОДИ АВТОРА ПРОМИСЛОВИХ ЗРАЗКІВ	307
Сачук О.А. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА В УКРАЇНІ: ЗАГРОЗИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ЛОКАЛІЗАЦІЇ	310
Сех Ю. З. КОМЕРЦІЙНА ТАЄМНИЦЯ ТА НОУ-ХАУ ЯК ОБ'ЄКТИ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РОЗМЕЖУВАННЯ	313
Синявська А.О. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ГАРМОНІЗАЦІЇ З ЄС	315
Сіщук Л. В. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ ЯК ОБ'ЄКТ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ	318
Скіб'як О.С. НАДАННЯ ЗГОДИ НА ВЧИНЕННЯ ПРАВОЧИНІВ ІЗ ЗАІНТЕРЕСОВАНІСТЮ: ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	323
Смирнова Т.С. МЕДІА НА ПЛАТФОРМАХ СПІЛЬНОГО ДОСТУПУ ДО ВІДЕО: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ	327
Сніжко А.О. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО УЧАСНИКІВ ВЕНЧУРНИХ ФОНДІВ	331
Старченко О.О. ТРАНСФОРМАЦІЯ ПІДХОДІВ ДО БАЛАНСУВАННЯ ІНТЕРЕСІВ У АВТОРСЬКОМУ ПРАВІ: ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ СПРАВЕДЛИВОСТІ	335
Стефанишин Н.М. ДОГОВІР ЯК РЕГУЛЯТОР ВІДНОСИН В АВТОРСЬКОМУ ПРАВІ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	338
Струк І. О., Калініченко М. М. СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА ТВОРІВ, ЗГЕНЕРОВАНИХ ШІ	341
Суханов М.О. МЕДИЧНА СФЕРА ТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ: ОСНОВНІ «КАМЕНІ СПОТИКАННЯ».....	344

Суха Ю.О. РИЗИКИ УКЛАДЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОГОВОРІВ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ.....	347
Тарасенко Л.Л. ОСОБЛИВОСТІ ФІКСАЦІЇ ЗМІСТУ ВЕБ-СТОРИНОК З МЕТОЮ ДОКАЗУВАННЯ ФАКТУ ПОРУШЕННЯ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	352
Тарасенко Х.Ю. ЗАКОНОДАВСТВО У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ОКРЕМІ ЗАУВАГИ	358
Тарасюк А. Ю. ВИКОРИСТАННЯ ЗОБРАЖЕНЬ ЛЮДЕЙ, ОТРИМАНИХ В УМОВАХ ВИКЛИКІВ ВІЙНИ	360
Троцька В. М. ОБ'ЄКТ ТА СУБ'ЄКТ ПРАВОПОРУШЕННЯ У ВИГЛЯДІ АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ	365
Улітіна О.В. ГЕОГРАФІЧНІ ЗАЗНАЧЕННЯ ВИРОБІВ НАРОДНОГО ХУДОЖНЬОГО ПРОМИСЛУ	369
Федорова Н.В. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПОЛОЖЕНЬ ДИРЕКТИВИ 2006/115/ЄС У ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ТА ЦИФРОВОЇ ПОЗИЧКИ	372
Фірман Д.І. ПРАВОВА ОХОРОНА КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ ТА НОУ-ХАУ В УКРАЇНІ: АДАПТАЦІЯ ДО СТАНДАРТІВ ЄС	375
Фокін С.І. ТЕХНІЧНА НЕВИДИМІСТЬ КОДУ ЯК ПЕРЕШКОДА У ДОКАЗУВАННІ ПОРУШЕНЬ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ПРИ ВИКОРИСТАННІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	379
Фонарєва Т.А., Петренко В.О. ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ПРАВознавство» В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ З АНТИКОРУПЦІЇ Й ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА НАПРЯМІВ АДАПТАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ДО СТАНДАРТІВ ЄС	383
Хвостенко В. С. МОДЕЛЬ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО РОЗПОДІЛУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В ОБОРОННО-ПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ТА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ 2026 РОКУ	388
Церковна О.В., Середницька І.А. ЗАХИСТ ПАТЕНТНИХ ПРАВ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	394
Цукан С.В. ПРИНЦИПИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОБОРОТУ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	397
Шевчук О.Т. ДО ПИТАННЯ СУДОВОГО ЗАХИСТУ ПРАВА НА ДИВІДЕНДИ УЧАСНИКА ГОСПОДАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА	400

Шпуганич І. І. ПРАВО ОСОБИ НА БІОМЕТРИЧНІ ДАНІ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ ТА ПРАВІ ЄС	404
Штефан А. С. ДЕКОМПЛЯЦІЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ПРОГРАМИ З МЕТОЮ ВИПРАВЛЕННЯ У НІЙ ПОМИЛОК	407
Швець О.О. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СЕКРЕТНИХ ВИНАХОДІВ В УКРАЇНІ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ДОСВІДУ США ТА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ І ЗАПРОПОНОВАНА НОВА МОДЕЛЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ТА КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ	411
Юрчик В. С. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ РИМСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ 1961 ТА WPRT: МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ СУМІЖНИХ ПРАВ У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ УКРАЇНИ	415
Яворська О.С. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ: ЛЮДИНА ДЛЯ ТЕХНОЛОГІЇ ЧИ ТЕХНОЛОГІЯ ДЛЯ ЛЮДИНИ.....	419
Якуша Є.С. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ СИРІТСЬКИХ ТВОРІВ В УКРАЇНІ В ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОМУ КОНТЕКСТІ	425

Сіщук Л. В.

*завідувач Лабораторії корпоративного права імені академіка
Володимира Луця Науково-дослідного інституту приватного права і
підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових
наук України, кандидат юридичних наук, старший дослідник*

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ ЯК ОБ'ЄКТ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Розвиток цифрової економіки в сучасних умовах трансформації інформаційного суспільства зумовив потребу дослідження питань щодо розуміння оновленого наповнення майнової основи юридичних осіб та інтелектуальної власності як її особливої складової. Якщо для класичних корпоративних відносин, в основі яких лежить наявність корпоративних прав учасників, які вони набували шляхом взаємообміну з юридичною особою майновими активами, характерним є наповнення статутного капіталу товариства майном, грошима, іншими ресурсами, то для цифрових корпоративних відносин важливе значення мають саме нематеріальні активи, особливо об'єкти права інтелектуальної власності. Вказані тенденції змін спостерігаються саме у діяльності ІТ-компаній, цифрових платформ, стартапів, компаній креативних індустрій та інших суб'єктів підприємництва, де програмне забезпечення, бази даних, цифровий контент, комерційна таємниця, торговельні марки та ноу-хау фактично становить основу функціонування бізнесу.

Оскільки у сучасних цифрових компаніях часто права на результати інтелектуальної, творчої та інноваційної діяльності визначають ринкову вартість бізнесу та формують інвестиційну привабливість, то, відповідно, впливають і на формування розподілу корпоративного контролю між учасниками товариства.

Відповідно, інтелектуальні продукти (активи) стають джерелом наповнення статутного капіталу товариства та трансформуються з результату творчої діяльності у сукупність корпоративних прав учасників і права участі у діяльності та управлінні товариства.

Тому постає логічне питання про те, чи реагує належним чином законодавча влада на такі практичні економічні бізнес-процеси в корпоративному управлінні, що відбуваються в межах діяльності підприємницьких юридичних осіб, та чи вносяться відповідні зміни стосовно регулювання питання про внесення вкладів до статутного капіталу товариства у формі результатів інтелектуальної творчої діяльності.

З аналізу чинного корпоративного законодавства України можна зробити проміжні висновки, що відповідь на вказане вище питання негативна, так як норми закону не формують комплексного правового режиму інтелектуальної власності як нематеріального активу товариств. Хоча ЦК України та спеціальні закони не забороняють можливість внесення майнових прав інтелектуальної власності до статутного капіталу товариства, проте системне регулювання питань стосовно особливостей оцінки об'єктів права інтелектуальної власності як внесків до статутного капіталу товариства, порядку корпоративного управління такими активами і контролю за їх використанням у діяльності товариства та інших пов'язаних питань відсутнє.

У першу чергу такі положення не містяться ні в нормах Закону України «Про акціонерні товариства», ні Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», у яких тільки передбачено право вносити вклади у формі оплати грошовими коштами або іншим майном, якщо така можливість передбачена рішенням про емісію акцій, одностайним рішенням засновників про створення товариства, що передбачає визначення частки у статутному капіталі. При цьому тільки стосовно АТ міститься положення про необхідність здійснення оцінки майна, що визначається на основі результатів незалежної оцінки, проведеної відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність, що затверджується установчими зборами. Щодо ТОВ, то вклад у негрошовій формі хоча й повинен мати грошову оцінку, що визначається рішенням засновників, але обов'язковість проведення незалежної оцінки законодавством не передбачена, а тому оцінка майна, в тому числі об'єктів інтелектуальної власності, може здійснюватися виключно на власний розсуд засновників та затверджуватися на установчих зборах.

Окремої уваги заслуговують положення Закону України «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні» [1], якими фактично закріплено державне визнання ролі об'єктів права інтелектуальної власності у діяльності сучасних ІТ-компаній. Аналіз положень ч. 4 ст. 5 зазначеного Закону підтверджує той факт, що переважна більшість видів діяльності резидентів Дія Сіті безпосередньо пов'язана зі створенням, модифікацією, тестуванням, використанням, переданням та комерціалізацією об'єктів інтелектуальної власності, зокрема програмного забезпечення, комп'ютерних ігор, баз даних, цифрового контенту, програмних продуктів та інших результатів інтелектуальної, творчої та інноваційної діяльності.

З наведеного випливає, що законодавчо визнається економічна модель резидентів Дія Сіті, що насамперед пов'язана з використанням інтелектуальних активів, а не майна у класичній його інтерпретації. Окрім того, у ст. 24 цього ж Закону вказано на визнання майнових прав інтелектуальної власності на об'єкт, створений гіг-спеціалістом у зв'язку з виконанням гіг-контракту, за резидентом Дія Сіті як замовника вказаної продукції, якщо інше не буде встановлено гіг-контрактом за домовленістю сторін.

Зазначене додатково підтверджує інвестиційну привабливість товариств, діяльність яких спрямована на комерціалізацію цифрових інтелектуальних продуктів.

Разом з тим, навіть у межах спеціального правового режиму Дія Сіті законодавство не формує комплексного механізму управління інтелектуальними активами та не вирішує питань їх правового режиму у корпоративній сфері, включаючи питання внесення об'єктів інтелектуальної власності до статутного капіталу товариства, порядку оцінки активів, корпоративного контролю за їх використанням, а також співвідношення цих прав з корпоративними правами учасників товариства у контексті подальшого їх використання у підприємницькій діяльності як активу. Вказане свідчить про те, що навіть в умовах розвитку спеціального правового режиму для цифрової економіки українське законодавство поки не перейшло до повноцінного сприйняття інтелектуальної власності як системоутворюючого елементу корпоративного управління.

Разом із тим аналіз чинного ЦК України та останньої редакції зареєстрованого Верховною Радою України ЦК України № 15150 від 09.04.2026 року [2] підтверджує факт збереження традиційного підходу до розуміння майнової основи корпоративних товариств, вказуючи, що вкладом до статутного (складеного) капіталу товариства можуть бути грошові кошти, цінні папери, інші речі або майнові чи інші відчужувані права, що мають грошову оцінку, що здійснюється за згодою учасників товариства, а у випадках, встановлених законом, підлягає незалежній експертній перевірці.

Однак спеціального правового режиму інтелектуальних активів як складової капіталу юридичної особи фактично не формується, враховуючи нові вимоги розвитку цифрової економіки в контексті визначення економічної цінності товариств. Тобто навіть в межах сучасної рекодифікації цивільного законодавства не запропоновано комплексного підходу до регулювання особливостей внесення об'єктів права інтелектуальної власності до статутного капіталу товариства, порядку його оцінки, корпоративного управління такими активами та інших важливих питань у цьому напрямку.

Особливо вразливим до цієї сфери є ІТ-діяльність компаній, де саме права на програмне забезпечення, бази даних та інші цифрові продукти формують інвестиційну привабливість бізнесу та визначають їх ринкову вартість незалежно від формального розміру частки у статутному капіталі учасника товариства, що особливо чітко проявляється у діяльності стартапів та технологічних компаній. У зв'язку з цим виникає своєрідна паралельна система корпоративного контролю, що заснована не тільки на класичному управлінні корпоративними правами, але й на встановленні належного контролю над інтелектуальними активами товариства. Зазначені тенденції певною мірою враховані у праві Європейського Союзу, що поступово формує комплектний підхід до інтелектуальної власності як економічної основи діяльності сучасних цифрових компаній.

Зокрема, Директива 2004/48/ЄС [3] передбачає необхідність забезпечення належного правового захисту і комерціалізацію інтелектуальної власності та визначає, що право на захист цих об'єктів надається не лише безпосередньому правовласнику, але й ліцензіатам та іншим особам, уповноваженим використовувати відповідний об'єкт, що свідчить про поступову інтеграцію інтелектуальної власності у систему корпоративних та договірних відносин компанії. Подальший розвиток вказаних вище підходів можна віднайти у Директиві ЄС 2019/790 [4], що адаптує систему авторського права до умов функціонування цифрового ринку Європейського Союзу. Положення цієї Директиви покладають обов'язок на цифрові компанії здійснювати постійний контроль за використанням контенту, забезпечувати належне ліцензування об'єктів інтелектуальної власності та гарантувати прозорість використання цифрових активів.

Разом з тим особливого значення у контексті внесення об'єктів інтелектуальної власності до статутного капіталу товариства набуває європейська практика щодо визнання ноу-хау та інших нематеріальних активів таким внеском. Для прикладу, у рішенні Генерального управління реєстрів та нотаріату Іспанії (DGRN) від 4 грудня 2019 року сформовано важливий підхід до можливості внесення ноу-хау до статутного капіталу товариства з обмеженою відповідальністю. Для визначення поняття ноу-хау DGRN спирається на рішення Верховного суду Іспанії від 21 жовтня 2005 року. Поняття визначається як *«знання або сукупність технічних знань, що не є суспільним надбанням і необхідні для виробництва або комерціалізації продукту, надання послуги або організації економічної одиниці чи бізнесу, що забезпечують тим, хто домінує, перевагу над конкурентами, за що він(вона) прагне(є) зберегти такі знання та уникнути їх розголошення»*. DGRN розуміє, що ноу-хау, надане у справі, відповідає цим вимогам, оскільки воно є нематеріальним активом економічної природи, піддається економічній оцінці та привласненню, здатне приносити прибуток та відрізняється від простого внеску праці чи послуг. DGRN порівнює внесок ноу-хау з внеском гудвілу, який описується як нематеріальний актив, що підлягає оцінці в балансі та, відповідно, внесенню до акціонерного капіталу [5]. З наведеного випливає, що ноу-хау виступає повноцінним внеском до статутного капіталу товариства з обмеженою відповідальністю за умови, що такий актив має економічну природу, піддається грошовій оцінці, може бути індивідуалізований, відчужений та здатний приносити економічну вигоду товариству. Такий підхід теж демонструє поступову трансформацію європейського корпоративного права у напрямку визнання інтелектуальних активів самостійною економічною діяльністю компанії та джерелом корпоративної власності товариства.

Окремого значення у цьому контексті набуває Директива ЄС 2016/943 [6], положення якої хоча і не регулюють безпосередньо питання внесення ноу-хай до статутного капіталу товариства, однак мають важливе методологічне значення для обґрунтування правової природи такого активу. Директива виходить з того,

що нерозкриті ноу-хау та ділова інформація можуть мати самостійну майнову цінність за умови, що вони є секретними, мають економічну цінність за результатами своєї секретності та щодо них вжито належних заходів для забезпечення конфіденційності. За наявності ознак ідентифікованості, оборотоздатності, контролю доступу та економічної цінності ноу-хау набуває характеристик самостійного нематеріального активу, який може бути переданий товариству та використовуватися ним у підприємницькій діяльності.

Варто зазначити й положення Директиви ЄС 2017/1132 [7], що передбачають можливість внесення внесків до статутного капіталу товариства у формі нематеріальних активів, що піддаються економічній оцінці. Крім того, вказана Директива передбачає необхідність проведення незалежної оцінки негрошових вкладів, у результаті чого можна дійти висновку про особливу увагу Європейського Союзу до реальної економічної вартості активів, що формують статутний капітал товариства.

Таким чином, розвиток цифрової економіки та трансформація сучасних корпоративних відносин свідчить про поступовий перехід від класичної концепції матеріального капіталу до моделі, у межах якої саме об'єкти інтелектуальної власності стають основною економічною цінністю товариств та джерелом формування їх капіталу і набуття корпоративних прав учасниками. Право Європейського Союзу та відповідна європейська практика вже формують комплексний підхід до сприйняття інтелектуальної власності як самостійного інтелектуального активу, що може бути внесений до статутного капіталу товариства за умови його економічної оцінки, оборотоздатності та знатності приносити прибуток товариству.

Водночас аналіз чинного законодавства України та положень проекту ЦК України свідчить про те, що вказані питання перебувають на етапі поступового формування відповідних підходів, але не створюють поки комплексного правового режиму інтелектуальних активів у структурі корпоративних відносин. У зв'язку з цим подальший розвиток як європейського, так і українського законодавства потребує удосконалення механізмів оцінки, внесення, корпоративного управління та контролю за використанням об'єктів права інтелектуальної власності у діяльності товариств, особливо у сфері функціонування ІТ-компаній, стартапів та інших суб'єктів цифрової підприємницької діяльності, де саме інтелектуальні активи дедалі частіше визначають ринкову вартість бізнесу та його інвестиційну привабливість.

Список використаних джерел:

1. Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні: Закон України від 15 липня 2021 року № 1667-ІХ. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2023, №№ 6-7, ст.18. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1667-20#top>
2. Проект Цивільного кодексу України (Кодексу права приватного). Номер, дата реєстрації: №15150 від 09.04.2026. Комітет Верховної Ради України з питань правової політики. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/69837>

3. Directive 2004/48/EC of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 on the enforcement of intellectual property rights. ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/48/2004-04-30>

4. Directive (EU) 2019/790 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2019 on copyright and related rights in the Digital Single Market and amending Directives 96/9/EC and 2001/29/EC. URL: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX%3A32019L0790&utm_source=chatgpt.com

5. Міранда Д., Нава Д..Внесок ноу-хау до акціонерного капіталу компанії. 2020. URL: <https://www.osborneclarke.com/insights/contribution-know-companys-share-capital>

6. Directive (EU) 2016/943 of the European Parliament and of the Council of 8 June 2016 on the protection of undisclosed know-how and business information (trade secrets) against their unlawful acquisition, use and disclosure. ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>

7. Директива (ЄС) 2017/1132 Європейського Парламенту та Ради від 14 червня 2017 року щодо деяких аспектів права компаній (кодифікація). ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/2022-08-12>

Скіб'як О.С.

*аспірант кафедри інтелектуальної власності,
інформаційного та корпоративного права Львівського національного
університету імені Івана Франка*

НАДАННЯ ЗГОДИ НА ВЧИНЕННЯ ПРАВОЧИНІВ ІЗ ЗАІНТЕРЕСОВАНІСТЮ: ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Правочини із заінтересованістю є інститутом корпоративного права, покликаним врегулювати конфлікт інтересів між заінтересованими особами товариства, якими можуть бути посадові особи та учасники товариства, та самою юридичною особою. Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» і Закон України «Про акціонерні товариства» встановлюють вимогу попередньої згоди органу управління товариства як умову дійсності таких правочинів. Однак, на практиці товариства залишають цю процедуру переважно формальною або не дотримуються її як такої, або ж роблять поверхневий аналіз правочину, що може вплинути на його кваліфікацію як такого щодо якого існує заінтересованість. Технології ж штучного інтелекту (далі – «ШІ») відкривають можливості для автоматизації процесу виявлення конфлікту інтересів і аналізу умов правочинів, щодо яких існує заінтересованість.